

at stemme for Lovforslaget i den Form, hvori det er vedtaget i det andet høje Ting.

Kirkeministeren (J. C. Christensen):

Jeg mener ikke, der nu er Grund for mig til at optage Traaden fra Forhandlingerne under første, anden og tredje Behandling her i Tinget af nærværende Lovforslag. Sagen er jo ganske lige til. Spørgsmaalet er; om dette høje Ting foretrækker at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det gik herfra, da det var her sidst, eller man vil vedtage det i den Skikkelse, hvori det kommer til os fra Landstinget. Jeg tror ikke, man med nogen Nytte kan give sig ind paa en Forhandling om Penge-spørgsmaalet eller om en hel Række mulige andre Maader at løse Spørgsmaalet paa, at oprette et Sorø-Stift eller noget andet. Faktum er jo det, at Sjællands Stift er alt for stort og uoverkommeligt for en enkelt Mand som Biskop, det erkendes fra alle Sider, og Faktum er det, at man har forsøgt at løse Opgaven ved at nedlægge Lolland-Falster Stift, uden at der var ført tilstrækkelig Forhandling derom vedkommende Del af det danske Folk. Det har jeg ikke kunnet gaa ind paa, og det kan jeg fremdeles ikke gaa ind paa. Landstingets Affattelse er den samme, som jeg bød dette høje Ting, da jeg forelagde Lovforslaget, med Undtagelse af en Henvisning til, at Dele af Sjællands Stift mulig kan lægges til Lolland-Falster Stift. En saadan Henvisning behøves i og for sig slet ikke, for det kunde ske administrativt. Naar Landstinget har ønsket denne Henvisning indsat, er det for at pege paa den Mulighed, men der blev udtrykkelig sagt i Landstinget af det Medlem, som særlig ønskede denne Ændring, at det skulde ikke være nogen Forpligtelse for Ministeren til at foretage en saadan Henlæggelse af Dele af Sjællands Stift til Lolland-Falster Stift, og netop med den Motivering erklærede jeg mig villig til at tage Ændringen, idet jeg ikke finder, at der vil være nogen Grund til at lægge Dele af Sjællands Stift ind under Lolland-Falster Stift. I hvert Fald maatte der, hvis det skulde ske, foretages en virkelig Forhandling med vedkommende Dele af Sjællands Stift, det kunde ikke synes meget rimeligt at foretage Henlæggelsen uden at have ført en saadan Forhandling. Jeg tillægger ikke denne Ændring fra Landstingets Side nogen virkelig Betydning, thi Forholdet med Hensyn til Afgørelsen bliver den samme som tidligere, og Landstinget har

ikke ønsket i nogen Henseende at lægge Tryk paa Ministeren. Stillingen er, som jeg før nævnte, at Sjællands Stift ikke kan opretholdes i sin nuværende Størrelse uden at det virker højt uheldigt paa Folkekirken, men naar i Virkeligheden alle Partier anerkender det, ser jeg ikke rettere, end at den bedste Løsning af Sagen er den af mig foreslaaede, og den maa jeg da ogsaa fastholde.

Jeg anbefaler derfor Mindretallets Indstilling til Vedtagelse her i Tinget.

Ordføreren (Moltzen): Jeg skal ikke komme ind paa de Argumenter, som de to Mindretalsordførere (Lillelund og J. Oskar Andersen) fremkom med, men jeg mener heller ikke, det kan nytte at diskutere dette Spørgsmaal mere. Forleden sagde den højtærede Kirkeminister, at nogle af mine Argumenter kun gælder til Wandsbeck; jeg har en Fornemmelse af, at de to ærede Mindretalsordføreres Argumenter gælder ikke nær saa langt. Men naar det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen sagde, at de, der stillede sig paa den Side, hvor jeg staar, viste Uvillie mod Kirken, maa jeg bestemt tilbagevise en saadan Argumentation.

A. M. Hansen: Jeg vil gerne udtale min Enighed med den højtærede Minister i, at den af Flertallet foreslaaede Ordning, hvorefter Lolland-Falster Stift skulde lægges ind under Roskilde Stift, er uheldig. Naar jeg dog er gaaet med til at anbefale Forslaget, er det kun for at faa Lovforslaget henvist til et Fællesudvalg, idet jeg haaber, at det vil lykkes at faa løst Spørgsmaalet saaledes, at Bispeembedet opretholdes med Sæde i Nykøbing-Falster samtidig med, at man undgaar Oprettelsen af det niende Bispeembede, som jeg finder fuldkommen overflødig, medmindre da Forholdet skulde være det, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen talte om, idet han henvendte sig til dem af Venstres Mænd, der ikke var i Overensstemmelse med den højtærede Minister, at de skulde støtte Forslaget for at give den højtærede Minister en saadan smuk Afskedsgave, som en niende Biskop vilde være. Jeg for mit Vedkommende nærer imidlertid ikke saadanne Følelser overfor den højtærede Minister, at jeg føler Trang til at give en Afskedsgave, og jeg kan ikke se, at det niende Bispeembede er paa-krævet. Derfor haaber jeg, at de Medlemmer af Venstre, som ved tredje Behandling støttede den Opfattelse, der fik